

ПОЧАТОК УСПЕНЬСЬКОГО ПОСТУ - МЕДОВИЙ СПАС

Це свято у церковному календарі називається днем семи мучеників Маковеїв і матері їх Соломії та учителя Елсазара. Вони жили ще літ за сто п'ятдесят до Різдва Христового, і походили з єврейського народу й нізащо не хотіли зрадити своєї рідної вірию. Тоді цар перед очима їх матері та учителя, піддав їх великим тортурам і вимагав від них, щоб вони переконали своїх дітей, аби вони зреклись своєї віри і цим спасли своє життя. Але й матір Соломія й учитель Елсазар ще твердо підбадьорювали своїх дітей, щоб вони непохитно тримались віри своїх батьків і не боялись страждання і мук за неї. І всі сім братів Маковеїв, а за ними мати й учитель безстрашно пішли на муки й смерть за свою віру. У народі це свято називають ще Медовий Спас, Спас на воді, Спасівка, Маковії, Медове свято, Бджолине свято.

От через що в цей день, з якого починається місяць серпень, цей місяць, що стоїть на межі старого врожаю, що вже віддав нам зерно і зілля й плоди, і нового врожаю, для якого тільки що покладена перша праця, — в цей день по старовинному звичаю нашої церкви, ми, хрестом святим і святою водою, освячуємо овочі й зілля старого врожаю й призиваємо Боже благословенство на майбутній урожай. З свята Маковея починається Успенський піст - Спасівка. Він триває два тижні. Цей пост вважається продовженням Великого посту. Традиційно у цей день у церквах святять воду, квіти але найбільше освячують мак.

Слід сказати, що між маком і Маковеями ніякої спільності нема. Єврейське слово «маковей» значить молоток. Таке прізвище було дано зпочатку тільки синам єврейського священика Матафії, що підняли славне повстання за визволення свого народу з-під поневолення поганського царя, того самого, що й замучив за віру й тих мучеників, яких пам'ять ми сьогодні святкуємо.

Це сторінка в історії єврейського описана в т. зв. книгах Маковейських народу перед Різдром Христовим, в якій описано про трьох синів священика Матафії: Юда, Йонатан і Симон. І вони коли побачили велике знуцання Сірійського царя Антіоха

над єврейським народом, втекли в гори, кинули заклик до всіх, кому дорога віра й воля єврейського народу, щоб до них сходилися й утворили, беззавітно відданий визволенню свого народу, загін, подібний до наших колишніх Запорожців, і з малими силами, але міцною відвагою, кинулись на свого поневольника з великим і могутнім військом.

Десятки літ провадилась ця боротьба, вона виявила величезну впертість і відвагу єврейських повстанців, які стали зватись загальним єврейським прізвищем «Маковеї», по нашому «молотки». Вони таки перемогли велику силу Сирійського царя, і хоч на короткий час здобули волю своєму народові. Один з братів, Симон, (двох других забито на війні), став навіть царем і первосвященником.

Але з півночі сила римська покорила й знищила єврейську волю, а заступником вільних синів свого народу Маковеїв став, зрадник і прислужник римських царів, Ірод, за якого й народився Христос.

Сторінка з історії єврейського народу, з якою зв'язане сьогоднішнє свято, дуже нагадує собою й добу визволення нашого народу., починаючи Богданом Хмельницьким і до терешнього часу.

Боротьба за волю проти неволі — це природня подія життя людського. Наша Україна від ``братського народу`` отримала не простягнуту братерську руку, а букет колючих рож, адже веде проти нашого народу неоголошену війну на Сході України, ціною тисячі жертв нашого молодого цвіту.

А ці квіти нації, що захищаючи свою землю, віддіали своє життя за сівй народ. Ці невинні душі - квіти сьогодні прикрашують хрест Спасителя, що є ознакою Його страждань і визволення нашої України .

Цими своїми стражданнями святі мученики Маковеї якби почали той хресний шлях страждань, по якому потім пішла безліч мучеників християнських, що не хотіли зрадити віри в Христа та йшли на муки й смерть за Нього; той шлях, по якому і Христос

поніс свій хрест на Голготу і розпятий був на ньому за те, що не хотів зрадити Свому Отцеві Небесному .

Всякі страждання за вічні ідеали правди й добра завжди прикрашуються квітами, бо тільки на просторах життя людського, потом та кров'ю политих, плугом страждань поораних, можуть вирости й пахучі квіти й корисне зілля й найкращі плоди.

Що людей може помінати?

Тільки Христова наука, що цю Божественну науку вводить у життя народів і перетворює це життя по заповідях любови й братерства — зможе дати всім вірним народам ту волю, яка вже не буде мати потреби обливатись кров'ю людей, бо вже раз на завжди полита Пречистою Кров'ю Розп'ятого на хресті Сина Божого.

Rev. V. Kouchnir